

RETKELLE RIO LIMPION VUORISTOSEUDULLA?

Opastettuja retkimahdollisuuksia Vihreässä Keskuksessa, Rio Limpiossa. – tunnista 3 vuorokauteen.

1. Vihreän Keskuksen **oma ympäristö** antaa monia mahdollisuuksia pienien retkien tekoon: voit tutustua hiljaiseen banaanilehtoon, bambukasvustoon, vanhaan puronvarsimetsään, metsittyviin kaskipalstoihin tai ehkä tutustua yhteen Keskuksen pääteemaan: moniin erilaisiin hedelmäpuihin. Samalla voit saada helposti tuntuman todella erilaisesta metsästä ja totutella kulkemaan ja haastamaan itsesi turvallisesti ”kotinurkissa”.
2. **Putous Rio Bonito**. Polveileva n.15 metrin putous ja sen alapuolinen puro ovat vajaan tunnin helpohkon patikoinnin päässä. Ja mikäpä mukavampaa kuin pulahtaa raikkaaseen kylpyyn ja ottaa vaikka virkistävä hartiahieronta pikkuputouksen suvannolla. Tai jos tutkimusvietti herää, voit kiivetä yläjuoksulle etsimään virran alkulähteitä ja haaveilla uudesta reitistä Nalga de Macon huipulle...
3. **Putous La Tayota** on n. 2 tunnin melko tasaisen joenvarsikävelyreitillä päässä. Varjoisan parikymmenmetrisen putouksen suvantolaakso altaineen on yllättävän vilpoisa aurinkoisen kaskipeltopatikoinnin jälkeen. Aikasi vilvoiteltuasi voit kavuta jyrkähköä, alhaalta katsoen vasenta rinteä ylös putouksen yläjuoksulle. Ylhäällä puro haarautuu moneksi ja tutkittavaa riittää. Pyöreämuotoiset vesiportaat ja monet ihastuttavat kalkkikivestä muotoutuneet pikku altaat tarjoavat rentouttavan viidakkokylpyläkokemuksen. Kylvyn jälkeen on hyvä istahtaa kaikessa rauhassa, ihmetellä, katsella sekä kuunnella kaikkea luonnon runsautta ympärilläsi ja vaikka kaivaa eväät esille repun kätköistä. Tätä se varmaankin on olla Herran kukkarossa...
4. **Putous Naranjito** on noin neljän tunnin reippaan kävelymatkan päässä lähellä samannimistä kylää. Retki vaatii jo hieman sisua ja kävelytottumusta. Polku alkaa Rio Limpion toiselta laidalta ja mutkittellee aluksi kauniilla viljellyillä

rinteillä ja sukeltaa sitten Artiboniton jokilaaksoon. Niin pitkävärtisiä vaelluskenkiä ei olekaan, ettei kahlatessa kastuisi. Vettä joessa riittää ainakin sadekaudella reilusti yli polven. Polveiltuaan aikansa avarilla harjanteilla ja rehevissä laaksoissa polku jatkuu yli Maniel-joen, jota noin tunnin seurailen pääset putouksen yläjuoksulle. Sykähdyttävä yläjuoksu mutkineen, pikku koskineen ja suvantoineen! Päästäksesi putouksen alapuolelle, joudut vielä kerran koukkaamaan melkoisen jyrkkää reittiä ylös vasemmalle ja kaartamaan vasta sitten alas putoukselle. Viimeistään tässä vaiheessa huomaat hankojen tarpeellisuuden. Mutta kaikki vaivat palkitaan ruhtinaallisesti kun pulahdat suvantoon uimaan. Se on niin syvä ja laaja, että siinä mahtuu suurempikin joukko kerralla pulikoimaan. Päälle päätteeksi nuotio palamaan ja särkälle lekottelemaan.

Paluumatkalla kannattaa poiketa Naranjiton kyläkauppaan ja täydentää juomavarantoja. Sen verran harvinaisia taitavat turistit

olla täällä maan kolkassa, että sinulle kiikutetaan kohteliaasti tuoli ja joudut helposti ainakin lapsijoukon hämmästyksen kohteeksi. Paluu tapahtuu koko matkan tietä pitkin, tosin kannattaa laajentaa jo etukäteen käsitettään tie: Jyrkkiä mäkiä, veden uuramia syviä uomia, kahluupaikkoja, sortuneita rinneleiskia... ja nousuja ja laskuja, niitä riittää. Jos olet lähtenyt retkelle aamuhämärissä, ehdit sopivasti takaisin keskukselle hyvissä ajoin ennen pimeään laskeutumista.

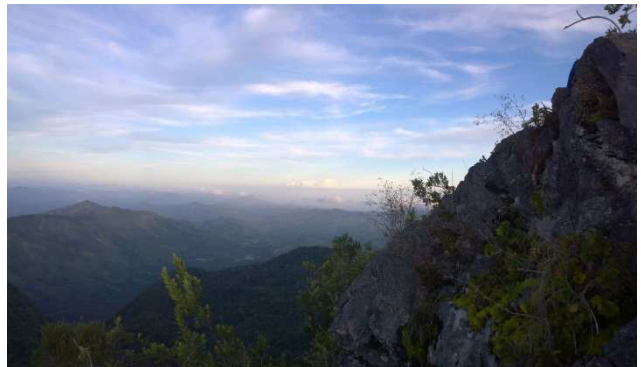
5. **Nalga de Maco** ("Sammakon takapuoli"), alueen korkein huippu (n. 2000 m)

Matkaan kannattaa lähteä aamulla ennen auringon nousua, niin että parituntisen alkumatkan, joka taittuu Rio Limpion jokilaaksossa, ehtii kulkea aamuhämärissä. Ensimmäinen nousuosuus polveilee jyrkkänä kohti muutamaa sataa metriä korkeammalla sijaitsevaa ylänköä. Ylhäällä paikoin

tuskin havaittava polku kiemurtelee kohtuullisen helppoa reittiä väistellen syvempiä rotkoja ja puronuomia. Päivän vaativin – ja samalla viimeinen nousu leiripaikalle alkaa puroilta, jossa kannattaa täydentää vesipullot ateriaa varten.

Nuotiopaikka sijaitsee kapealla harjanteella lähellä kallioita, joilta aukeaa huikaisevan kaunis näkymä sekä Rio Limpion että vuoren takamaaston suuntaan. Jos nousu perusleiriin on onnistunut kommelluksitta, jää sinulle reilusti aikaa pystyttää telttä tai virittää riippumatto, syödä ja viettää iltaa leirinuotiolla tai maisemia sekä ympäröivää lähiluontoa ihailen.

Aamulla kannattaa olla varhain valmis nousemaan viimeinen harppaus huipulle. Reitti kiertele varsin huomaamattomana teräväsärmäisten kallioiden, jyrkkien rinteiden ja tiuhan kasvillisuuden lomassa. Polku-ura kiertää vuoren yläharjanteen taakse, kääntyy välillä alas ja jatkuu kohta entistä jyrkempänä, kunnes alkaa pyöristyä ylärinnettä lähestyttäessä. Maisemat itään ja etelään käyvät yhä mahtavammiksi ja mieli kirkkaammaksi.. .taisimme onnistua!

Pilvettömänä päivänä ehdit ihaila huipulta avautuvia maisemia joka ilmansuuntaan ja juhlia valloitusta sekä ikuistaa sekä onnellisen retkikunnan tuuletukset että upeat näkymät.

Vasta paluumatkalla yöpymispaikalle todella tajuaa, kuinka jyrkkänä polku paikoin mutkittelee. Leirissä tavarat reppuun ja paluu omia jälkiä laaksoon ja Centro Verdessä odottavaa maukasta ateriaa, suihkua ja aivan pian myös suomalaiseksotiikkaa - lämmintä saunaa !

Ja mikä parasta, nyt olet oikeutettu kiinnittämään rintapieleesi kunniapinssin "SAMMAKON TAKAPUOLEN VALLOITTAJA."

Tekstit ja reittien testaus:

Veli Kuisma, velikuisma@kolumbus.fi